

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/107/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813205793
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5813205793.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci navrhovateľa : F. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. E. XXX/X, V. nad N., proti odporkyňi : T. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. Y. XXX, X., zastúpenej všeobecnou splnomocnenou zástupkyňou Martou Vavrekovou, nar. XX.XX.XXXX., bytom D. Y. XXX/XX, X., o zrušenie vyživovacej povinnosti a o vzájomnom návrhu navrhovateľky : T. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. Y. XXX, X., zastúpenej všeobecnou splnomocnenou zástupkyňou Martou Vavrekovou, nar. XX.XX.XXXX, bytom D. Y. XXX/XX, X., proti odporcovi : F. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. E. XXX/X, V. V. N., o zvýšenie výživného, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Námestovo zo dňa 31.12.2013 č.k. 9C/143/2013-43, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výrokovej časti I., v ktorej súd návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti zamietol, p o t v r d z u j e.

V ostatných častiach rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd rozhodol o návrhu navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti a o vzájomnom návrhu odporkyne o zvýšenie výživného rozsudkom tak, že :

I. Návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti zamietla.

II. Odporkyňi náhradu trov konania nepriznáva.

III. Odporca zo vzájomného návrhu F. L., nar. XX.XX.XXXX, je povinný prispievať na výživu navrhovateľky zo vzájomného návrhu T. L., nar. XX.XX.XXXX, sumou 162,- Eur mesačne, počnúc dňom 16.10.2013, vždy do každého 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky zo vzájomného návrhu.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 11P/7/2005-286 zo dňa 01.06.2007.

IV. Odporca zo vzájomného návrhu F. L., nar. XX.XX.XXXX, je povinný zaplatiť navrhovateľke zo vzájomného návrhu T. L., nar. XX.XX.XXXX, zameškané výživné za obdobie od 16.10.2013 do 31.12.2013 (t. j. za dva mesiace a šesťnásť dní) vo výške 324,72 €, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Vo zvyšnej časti vzájomný návrh zamietla.

VI. Vo vzťahu k vzájomnému návrhu navrhovateľke zo vzájomného návrhu náhradu trov konania nepriznáva.

Súd prvého stupňa v odôvodnení písomného vyhotovenia rozsudku najskôr podrobne popísal obsah prednesov účastníkov konania, zistený skutkový stav na základe vykonaných dôkazov a v súvislosti s právnym posúdením veci citoval ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1, 2 a § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine.

Súd prvého stupňa návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti voči odporkyňi - svojej plnoletej dcére zamietol z dôvodu, že z potvrdenia o návšteve školy mal súd za preukázané, že odporkyňa v súčasnosti študuje formou denného štúdia na STU v Bratislave, a teda naďalej sa pripravuje na výkon budúceho povolania, z ktorého dôvodu nie je schopná sama sa živiť. Pokiaľ navrhovateľ žiadal zrušiť vyživovaciu povinnosť s poukazom na skutočnosť, že ďalšie trvanie vyživovacej povinnosti by bolo v rozpore s dobrými mravmi vzhľadom na správanie sa odporkyne voči nemu, podrobne súd rozviedol zistené skutočnosti v tomto smere a konštatoval, že aj keď medzi navrhovateľom a odporkyňou sú zlé vzťahy a odporkyňa sa nekontaktuje s navrhovateľom, nemožno túto skutočnosť ešte považovať za splnenie kritéria pre nepriznanie výživného v zmysle § 75 ods. 2 Zákona o rodine. Okresný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na ďalšie zistené skutočnosti. Preto návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti zamietol.

Pokiaľ odporkyňa vzniesla vzájomný návrh na zvýšenie výživného, v tejto časti rozhodnutia súd prvého stupňa podrobne popísal zistené pomery účastníkov konania, a na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že pravidelné mesačné výdavky na strane navrhovateľky predstavujú 324,- Eur a považoval za zákonné a spravodlivé, aby sa na týchto potrebách navrhovateľky podieľali obaja rodičia rovnakou mierou. V ďalšej časti odôvodnenia rozsudku súd prvého stupňa preto uviedol aké sú majetkové pomery matky a otca odporkyne, pričom u otca (navrhovateľa, resp. odporcu v prípade vzájomného návrhu o zvýšenie výživného), že jeho čistá mzda je 292,48 Eur mesačne. V odôvodnení taktiež uviedol v čom vidí zmenu pomerov od posledného súdneho obdobia ako na strane plnoletého dieťaťa, tak na strane rodičov, a dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zvýšenie výživného otca k plnoletej dcére zo vzájomného návrhu, keď prihliadol aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o osobne o dieťa stará, avšak nakoľko ide o plnoleté dieťa, ktoré je samostatné a nevyžaduje osobnú starostlivosť, súd vychádzal z toho, že vyživovacia povinnosť zo strany oboch rodičov je v podstate rovnaká, a teda vo výške 1, čo pri uznaných výdavkoch navrhovateľky vo výške 324,- Eur mesačne predstavuje sumu 162,- Eur mesačne. Preto zvýšil výživné otca z pôvodnej sumy 33,- Eur (1.000,- Sk) na sumu 162,- Eur. Pokiaľ má otec dieťaťa nízky príjem, prvostupňový súd bol toho názoru, že je v možnostiach otca nájsť si vzhľadom na to, že v súčasnosti pracuje len za minimálnu mzdu, iné vhodné zamestnanie, v ktorom môže dosahovať lepší zárobok, resp. si môže nájsť ďalšie zamestnanie popri súčasnom zamestnaní, či zabezpečiť si ďalší príjem i formou brigád, a to i s prihliadnutím na predmet činnosti, ktorú vykonáva (stavebné a elektroinštalačné práce). Vyslovil tiež názor, že otec dieťaťa si prípadne môže hľadať zamestnanie aj mimo miesta trvalého bydliska, tak ako si matka dieťaťa našla prácu v zahraničí. Záverom odôvodnil prvostupňový súd, že zvýšené výživné mohol priznať len odo dňa podania návrhu (vzájomného návrhu navrhovateľky) s poukazom na ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine a odôvodnil potom aj výšku priznaného zameškaného výživného. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ - otec odporkyne ako plnoletej dcéry, ktorý napadol rozsudok okresného súdu v celom rozsahu, teda vo všetkých jeho výrokových častiach v podrobnom odôvodnení písomne podaného odvolania a vytýkal súdu, že v podstate odobril nevhodné správanie sa odporkyne voči nemu, že súd mal povinnosť v rozvodovom rozsudku stanoviť styk detí s ním ako otcom, tak aj pravidelné informácie o deťoch. Odmietal, žeby mal nejaký podiel na tom, že sa z jeho dcéry aj jeho pričinením stalo amorálne dieťa. Nechápe z akých dôvodov súd ospravedlňuje drzosť jeho dcéry, pretože v rozsudku ani v odôvodnení sa to neuvádza. Pokiaľ súd zvýšil výživné, podrobne poukazuje odvolateľ na svoje slabé majetkové pomery, nízky mesačný príjem a ďalšie skutočnosti. Citovať celé odôvodnenie rozsiahleho odvolania navrhovateľa považuje odvolací súd za nadbytočné vzhľadom k tomu, že protistrane bolo riadne doručené, a teda pozná obsah odvolania v jeho doslovnom znení.

Odporkyňa, resp. navrhovateľka zo vzájomného návrhu o zvýšenie výživného v stručnom písomnom vyjadrení navrhovala rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny.

Krajský súd v dôsledku podaného odvolania prejednal vec bez nariadenia ústneho pojednávania postupom podľa § 156 ods. 3 a § 214 ods. 2 O.s.p., a pokiaľ ide o prvú výrokovú časť rozsudku okresného súdu, v ktorej súd návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti zamietol, v tejto časti po preskúmaní veci v odvolacom konaní rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

V tejto časti sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa, pokiaľ zamietol návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti odôvodnenia prvostupňového rozsudku v tejto časti.

Pokiaľ však súd rozhodoval o vzájomnom návrhu odporkyne - plnoletej dcéry navrhovateľa na zvýšenie výživného, v tejto časti po preskúmaní rozsudku okresného súdu musel odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušiť podľa § 221 ods. 1, písm. h/ O.s.p., pretože podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu, prípadne nedostatočne zistil skutkový stav. Odvolací súd potom v týchto častiach týkajúcich sa zvýšenia výživného a z toho titulu aj zameškaného výživného, vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p.

V prípade zvýšenia výživného je potrebné pokiaľ ide o určenie výšky výživného vychádzať z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine (ktoré okresný súd citoval v odôvodnení svojho rozsudku), a podľa ktorého súd prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Pokiaľ ide o schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, súd zistil, že čistý mesačný príjem otca dieťaťa je 292,48 Eur a z tohto príjmu považuje odvolací súd určenie zvýšeného výživného na sumu 162,- Eur mesačne za neprimerané, pretože táto suma predstavuje viac než polovicu čistého mesačného príjmu otca dieťaťa, ktorý predstavuje len minimálnu mzdu. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia Zákona o rodine, v konaní nebolo preukázané, žeby sa otec dieťaťa ako povinný vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu. Tvrdenie, žeby otec dieťaťa si mohol nájsť iné výhodnejšie, lepšie platené zamestnanie, prípadne i mimo miesta trvalého bydliska je len v hypotetickej rovine. Pokiaľ súd poukazoval na to, že v súvislosti s pracovnými cestami má otec dieťaťa nároky na stravné a pokiaľ sa ho nedomáha, vzdáva sa bez vážnejšieho dôvodu určitého majetkového prospechu, odvolací súd poukazuje na charakter stravného, ktoré slúži výhradne na zabezpečenie stravy pracovníka. Ak by v ďalšom konaní bolo preukázané, že otec dieťaťa mal možnosť zamestnať sa mimo miesta trvalého bydliska za lepší príjem, je potrebné na druhej strane zohľadniť v takomto zamestnaní prípadné náklady na ubytovanie a cesty do miesta bydliska. Z uvedených dôvodov odvolací súd v týchto častiach rozsudok okresného súdu musel zrušiť, pretože určené zvýšené výživné je síce v súlade s odôvodnenými potrebami oprávnenej plnoletej dcéry, ale na druhej strane na základe doposiaľ zisteného skutkového stavu nie je v možnostiach a schopnostiach povinného - otca plnoletej dcéry takto vysoké výživné mesačne platiť.

Keďže odvolací súd v častiach rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, o prípadných trovách tohto odvolacieho konania a ich náhrade rozhodne súd prvého stupňa v konečnom rozhodnutí.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.